

БУЧАНСЬКІ НОВИНИ

№ 10

(885) 19 травня 2022 року

«Бучанські новини» – ваш путівник у житті громади, друг і порадишник на кожен день! | Тел.: (04597) 48-305 | buchanevents@ukr.net

ВАЖЛИВО

Правду про злочини РФ у Бучі побачив увесь світ

Стор. 2

ІСТОРІЇ ВІЙНИ

Блиставиця – зруйновані будинки і спогади про окупацію

Стор. 3

ВОЛОНТЕРИ

Час і життя віддали Україні

Стор. 4

ЗДОРОВ'Я

Безкоштовна психологічна допомога від «Лікарів світу»

Стор. 7

ГОЛОВНА ТЕМА

Відбудова і розвиток громади

Саме ці теми Бучанський міський голова **Анатолій Федорук** детально обговорив з міністром розвитку громад та територій України **Олексієм Чернишовим** та **Василем Хмельницьким** – засновником інвестиційного холдингу **UFuture** – інноваційного парку **UNIT.City**. «Місто в місті».

Ішлося про реалізацію важливого проєкту **Bucha Tehno Garden**, реалізація якого можлива у співпраці громади, уряду, бізнесу.

– Територія пріоритетного розвитку охоплює існуючі і проєктовані індустриальний парк «Мироцьке», міжнародний аеропорт «Антонов», інвестиційно привабливі території інших населених пунктів, які планують розділити на кластери, – зазначив **Анатолій Федорук**.

Закінчення на стор. 2

АКТУАЛЬНО

Зруйнована рашистами редакція

Втрата офісу – це не таке велике горе, як втрата рідної людини чи оселі. Та все-таки, це був наш робочий дім.

Тут ми планували, які матеріали готувати для наступного номера, тут ми спілкувалися з людьми, писали статті, відбирали фотографії, верстали газету, дарували видання героям наших шпальт...

«Руський мір» позбавив нас редакційного життя, зруйнував, спалив, розбив і розтопав. Віримо, що газета й надалі існуватиме. Принаймні ми докладемо для цього максимум зусиль.

А поки ми сумуємо... І продовжуємо працювати. Щойно відкрилися поштові відділення Бучі, випускаємо газету для наших підписників. Бажаємо всім нам, нашій рідній Україні Перемоги!

Ірина ЛЕВЧЕНКО,
головний редактор газети «БН»

НА ЧАСІ

City-to-city: співпраця муніципалітетів

Бучанський міський голова **Анатолій Федорук** нещодавно повернувся із **Флоренції**, де перебував з візитом у складі української делегації на чолі з виконавчим директором Асоціації міст України **Олександром Слобожаном**.

Оскільки мер цього італійського міста **Даріо Нарделла** є водночас президентом Асоціації європейських міст **Eurocities**, то по суті візитерам з України вдалося встановити прямі контакти з керівниками ключових міст Європи.

– Зараз в ЄС великий інтерес і до ситуації в Україні, і до Бучі. Говорили про злочини росіян проти цивільного населення і про ті руйнування, що завдано людям та містам агресивною війною, – розповідає **Анатолій Федорук**.

Бучанський міський голова разом із колегою з окупованого Мелітополя **Іваном Федоровим** за дорученням Офісу Президента України також взяли участь у засіданні виконавчого комітету **Eurocities** та мали виступи в межах заходів «Фестивалю Європи».

– Розраховую, що це спілкування переросте в міцну дружбу між українськими та європейськими містами та допоможе реалізувати проєкти у межах програми city-to-city з відбудови постраждалих від війни з росією громад, – зауважив пан Федорук.

Він поділився, що також мають в планах поглибити пряме партнерство між Бучею та європейськими муніципалітетами – ведуть переговори про встановлення побратимства з містами Італії, Німеччини та Португалії.

Стежте за новинами на сторінках БН у соцмережах

ГОЛОВНА ТЕМА

ВІДБУДОВА І РОЗВИТОК ГРОМАДИ

Закінчення. Початок на стор. 1

- Ідеться про:
- транспортно-логістичний;
 - медичний;
 - науково-навчальний;
 - IT-кластер;
 - індустріальний кластер;
 - технологічний кластер;
 - курортно-санітарну та житлову забудови.

Міністр наголосив на зручній транспортній інфраструктурі: міжнародні траси, міжнародний вантажний аеропорт «Антонов», який буде відбудовано, залізничне сполучення – все це є важливими перевагами для розвитку логістики. А також наголосив на важливості аналізу наявності робочої сили, яка цікавить кожного потенційного інвестора.

Василь Хмельницький додав, що бачить успіх у синергії дій державного сектору та бізнесу.

– *Світ змінюється швидко, треба йти в ногу з часом. Не наздоганяти, а створювати нові продукти та нові тренди, – ось у чому, на його думку, фокус успіху важливого проекту.*

ВАЖЛИВО

Ми повинні захищати нашу демократію

Під час офіційної поїздки за дорученням Офісу Президента України на муніципальний форум міст ЄС до Італії Бучанський міський голова **Анатолій Федорук** побував в прямому ефірі вечірнього шоу **Quarto Grado**.

Він розказав ведучому **Джанлуїджі Нуцці** та італійським глядачам про війну, ситуацію в Бучі, плани з відбудови, військові злочини росіян проти цивільного населення та глобальні наслідки такого повномасштабного вторгнення.

«Українці взяли на себе всю вагу цієї війни Росії проти України. Тож світ повинен знати і розуміти, що саме зараз відбувається – від цього залежить, чи ми виграємо, чи переможемо агресора на нашій землі, – сказав

Анатолій Петрович. – Росія намагається нас покарати. Але Україна хоче і повинна бути вільною, демократичною державою. Ми повинні захищати нашу демократію, наші цінності. Це ті цінності, що об'єднали Європу. І ми готові померти за них».

Саме цю думку важливо продовжувати доносити Західному світові, вважає міський голова. Що і робить щоразу, коли спілкується з журналістами з різних світових медіа як у Бучі, так і в Італії.

Правду про злочини рф у Бучі побачив увесь світ

Перші тижні після звільнення громади від російських загарбників. Зруйнована інфраструктура і житло, розстріляні автомобілі на дорогах, не забрані тіла вбитих на вулицях і підвір'ях. І постійно зростаюче число жертв рашистів. Країна розповіла світові про «Бучанську різанину» і міжнародні делегації поїхали до міста, щоб побачити жакливу правду на власні очі.

31 березня після чергового обстрілу у напрямку Ірпеня та Києва рашистська техніка завела мотори. Жителі Бучанської громади довго чули, а дехто і бачив, як їдуть і їдуть російські війська. Та тоді ми ще не знали, що після точкових, акуратних – щоб не постраждало мирне населення, але постійних і успішних атак Збройних сил України на ворога, вони залишають окуповані позиції.

У ніч на 1 квітня настала тиша. Для тих, хто більше місяця засинав під звуки обстрілів, – важка і страшна, хоч нібито і мало бути навпаки. Змучені люди тоді ще не знали, що по них вже не стрілятимуть, що можуть вільно ходити вулицями і не боятися, що їх уб'ють. Тож наступного дня дивувалися спокою, із великою обережністю виходили з домівок і не вірили, що рашистів немає поруч. І видихнули з полегшенням тоді, коли Бучанський міський голова **Анатолій Федорук** записав відеозвернення біля міської ради про те, що Буча – вільна.

Після отримання цієї інформації фура і бус, запаковані ліками, продуктами, водою, хлібом, приїхали до стаціонарного відділення лікарні. Саме там в окупації роздавали гуманітарну допомогу містянам.

2 квітня у громаді було велике свято – багато гостей, журналісти і гуманітарний конвой із десятків автомобілів. Тоді привезли не лише продукти і медикаменти, а й генератори, спецтехніку та багато іншого, необхідного для відновлення життєдіяльності міста. Голова Київської обласної військової адміністрації **Олександр Павлюк** та керівник гуманітарного напрямку **Олексій Кулеба**

«Війна у XXI столітті – це абсурд. Війна – це зло. І коли бачиш такі ситуації, безумовно, серце розривається за постраждалих. Наші співчуття їхнім сім'ям, але головне відчуття – у XXI столітті війна не може бути прийнятною», – наголосив Генсекретар ООН **Антоніу Гутерреш**.

разом з **Анатолієм Федоруком** провели виїзну нараду у звільненому від окупантів місті, під час якої напружували «дорожню карту» першочергових кроків обласних та міських служб, що сприятимуть швидкому відновленню повноцінного життя у громаді. Визначили, що спочатку в місті необхідно провести повну зачистку та розмінування об'єктів інфраструктури.

Разом із радісними подіями прийшло розуміння, як багато людей постраждало під час окупації. Адже раніше люди мали обмежене спілкування і майже повну відсутність інформації від ЗМІ та соцмереж. Тож знали лише про випадки, які сталися поруч. Крім того, людей, які вважалися зниклими чи полоненими, знаходили вби-

тими на територіях, де базувалися орки. Кількість загиблих почала вимірюватися сотнями.

Буча стала містом-героєм, назву якого знають у всьому світі. Про злочини рашистів, убиті, закатовані життя, необхідність покарання заговорили на всіх мовах Землі. У фокусі журналістів опинилася Буча, де була величезна братська могила з цивільними біля храму Андрія Первозваного.

Місто відвідали Президент України **Володимир Зеленський**, керівники державного рівня, народні депутати України... Не оминули своєю увагою постраждале місто і дипломати та видатні діячі з багатьох країн Європи та світу.

– Ми побачили те, чого не можна було уявити. Ми побачили тут, у Бучі, розчавлену людяність, жакливе лице російської війни, безсоромний та беззастережний жах, що сіють російські війська скрізь, де вони з'являються, – прокоментувала голова Єврокомісії **Урсула фон дер Ляйен**. – Ми бачимо, що тут кордон демократії фактично Європи, його боронять українські вояки.

ВАЖЛИВО

Міський голова **Анатолій Федорук**, секретар БМР **Тарас Шаправський**, керуючий справами БМР **Дмитро Гапченко** та настоятель храму Андрія Первозваного **отець Андрій**, а також учасники подій та родичі загиблих, розповідали про жакливі наслідки окупації російськими агресорами Бучанської громади, розстріли мирного населення, ідентифікацію та поховання тіл...

– Руйнування, звірства, вчинені Росією, та невимовна ціна, яку заплатив невинний український народ. Воєнні злочини Росії, скоєні в Бучі та інших місцях, мають бути розслідувані, – сказав головний дипломат ЄС **Жозеп Боррель**.

Делегати почули жакливі історії й особисто побачили вбитих і закатованих.

– Дуже важливо, щоб ми були з міжнародною спільнотою на одному боці. Україна виборює своє право бути членом європейської родини – вільної і демократичної, – наголосила генеральна прокурорка України **Ірина Венедиктова**. І зазначила, що органи прокуратури та правоохоронці продовжують фіксувати та розслідувати такі злочини.

– Ми цінуємо підтримку світу, а тому разом отримаємо перемогу, – зазначив у відповідь настоятель храму **отець Андрій**.

Із свічок у храмі, які на знак вшанування пам'яті загиблих ставили поважні гості, ніби сльози стікав віск...

Ірина ЛЕВЧЕНКО

Блиставиця – зруйновані будинки і спогади про окупацію

У Бучанській громаді саме Блиставиця першою відчула жахи війни. Уже 24 лютого, початок російського наступу на Україну, нападники здійснювали штурм на аеропорт «Антонов». Ворожі вертольоти, солдати, стрілянина, вибухи... Це блиставчани бачили і чули поруч зі своїми домівками у той роковий четвер. Найбільше постраждали хати, що розташовувалися у мікрорайоні поруч зі злітно-посадковою смугою аеродрому. Перший будинок згорів у ніч з 24 на 25 лютого.

Староста Блиставицького старостату **Світлана Микиша** повідомила, що зараз зареєстровано 24 повністю зруйнованих будинки. Це не враховуючи тих, що мають пошкодження.

Жителів однієї зі зруйнованих хат ми застали у дворі – вони саме намагалися навести хоч якийсь лад і зрозуміти, чи можна відновити будинок. Розповідають, що коли прилетіли снаряди, перебували не вдома. Жінка з бабусею у родичів подалі від аеродрому. А чоловік Володимир – на роботі у Києві, де його застала війна. Та після 1 березня, коли зв'язок із родиною перервався, він зумів пішки дістатися до Блиставиці. Зараз вони живуть у мінітрейлері.

Перша колона рашистських танків, БТРів та іншого транспорту їхала дорогою зі сторони Луб'янки повз аеропорт.

Як згадує місцевий житель, який у цей час намагався загасити пожежу будинку, а коли почув гуркіт, сховався за парканом, техніка йшла кілька годин на відстані 2-3 метрів один від одного. На БТРах сиділи ворожі солдати у балаклавах і світлозахисних окулярах. Інший чоловік розповів, що від проїзду колони вся земля дрижала, навіть стіни льоху ходуном ходили.

Зараз поруч із цією дорогою на полі валяється збитий російський гелікоптер, якого потроху розбирають на запчастини на згадку.

Цей снаряд влучив у щілину між будинкам, які лише посікло осколками. Дерев'яні хати пережили окупацію, а ракета чекає під парканом, коли вирішать її долю.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ

Від дій окупантів у Блиставиці загинули шість місцевих, ще п'ятьох розстріляли у садових товариствах, що поруч.

Староста розповіла, що більшість було розстріляно в автомобілях, коли вони намагалися евакуюватися: мама з двома дітьми – хлопець 15 років загинув між Блиставицею і Мироцьким. Його мамі і 8-річній сестричці вдалося вижити після стрілянини по їхньому авто. Подружжя пенсіонерів у червоному «Жигулі» на Старобородянській трасі. Два чоловіки у вантажівці поблизу Мироцького.

Одного чоловіка хтось попросив передати сусідам про евакуацію, а на тому подвір'ї були окупанти, які забили його до смерті прикладами і ногами. Згодом ледь залишився у живих його рідний брат, який намагався його знайти.

Повну окупацію пережили близько 400 блиставчан. Та більшість місцевих все ж відчули на собі всі жахи війни й присутності ворога в селі, тому що виїхали 9-10 березня під час «зелених коридорів».

Майже всі ховалися від обстрілів у підвалах чи погребях, боялися розстрілу і не виходити на вулицю.

ІСТОРІЇ ВІЙНИ

Як приклад, Світлана Михайлівна розповіла про двох братів похилого віку, які змушені були кілька тижнів просидіти у підвалі, маючи лише дві банки тушкованки – рашисти не дозволяли їм виходити. Коли нарешті чоловіки змогли вийти на вулицю, навіть ходити не могли – мали проблеми з ногами.

РАШИСТИ ВИБИРАЛИ КРАЩЕ ДЛЯ СЕБЕ

Один із будинків – найкращий у селі, окупанти обрали собі для життя. З інших помешкань знесли в нього матраци, ковдри тощо. Коли після деокупації хазяї повернулися, відразу поінформували, що мають у помешканні чужі речі. Згодом все перевезли до гуманітарного пункту. Тепер ковдри і матраци впізнають і забирають справжні власники.

У родини **Олега Мартиненка** згоріло три хати – батьківська, його і сестри.

Дружина Олена була в матері, коли в будинок влучив снаряд. Олег встиг лише взяти штани і вискочити на подвір'я. Полум'я знищило майже все.

Потім згадує, коли їх семеро сиділо у підвалі, прийшли до них рашисти, попросили всіх дістати паспорти. На щастя, залишили їх живими.

«ЮВЕЛІРНА» РОБОТА ЗСУ

Блиставчани разом з усіма бучанцями щиро вдячні українським військовим, які акуратно, щоб не зачепити місцевих жителів і їхні будинки, вибивали окупантів із населеного пункту. Згадують, як щодня прилітали наші вертольоти, стріляли українські снайпери.

Колону рашистської техніки, яка окопалася в лісі вздовж дороги (Старобородянської траси) зуміли так підбити, що будинок поруч залишився неушкодженим, лише трохи посікло осколками паркан.

Час і життя віддали Україні

Ця дружна команда, що майже місяць працює в соціально-гуманітарному центрі Бучанської громади – люди, які прийшли самі й запропонували свою допомогу, свої сили, свій час. Більшість із них пережила окупацію. Деякі повернулися відразу після звільнення Бучі. І всі відразу попрямували туди, де будуть найбільше корисними громаді. Вони були потрібні тут і зараз, і тому забули про особисте, про свої справи і працюють безкоштовно щодня, без вихідних, з ранку до вечора.

ВОЛОНТЕРИ

Лікарі, фармацевти, медсестри взяли на себе видачу ліків і медичні консультації. А кухарі готують смачні обіди, щоб нагодувати велику команду фахівців, які прибувають у Бучу, щоб полагодити, налаштувати, відновити інфраструктуру.

Вони всі взялися виконувати важку роботу, яку могли не робити. Та ці волонтери – люди великої душі і серця. Тож їхній час і їхнє життя зараз присвячено рідній країні і своїй громаді.

Розпочалася ця історія 3 квітня. Бучанський міський голова Анатолій Федорук дав завдання створити гуманітарний центр, і в гімназії на вулиці Вишневі разом зібралися керуючий Бучанської міської ради Дмитро Гапченко, керівник відділу освіти Олег Цимбал, приватний підприємець Віктор і другий Віктор – інженер, а також стиліст Ірина. Вони створили центр і запустили його роботу. А до них приєдналися всі, хто бажав допомогти.

Це люди різних професій: приватні підприємці, програмісти, банківські працівники, електрики, фітнес-тренери, продавці... Та у скрутний для громади час вони прийшли в гуманітарний центр волонтерами і добровільно стали вантажниками і пакувальниками. А хто мав уцілілий автомобіль і бажання допомогти, приїхав з одним запитанням: «Куди везти гуманітарку?».

Стиліст Ірина і бухгалтер Олена стали координаторками з прийому та відвантаження гуманітарної допомоги: саме вони організували процес прийому і видачі продуктів і гігієнічних засобів, і пильно стежать, щоб дісталася порівну всім жителям громади.

Економісти, бухгалтери, програмісти... долучилися до роботи колцентру: приймають дзвінки, консультують, реєструють і направляють допомогу куди це потрібно.

ДЕНЬ МАТЕРІ

Найтепліший день у році

«У житті немає жодної ролі, яка була б важливішою за роль материнства»

Елдер М. Рассел Баллард

Із її любові виросла наша впевненість, у її ніжності гартувалась наша сила, із її молитов народилося життя, із молитвою вона проводить синів, доньок, чоловіків на війну.

Низько вклоняємось матерям! Тим, хто поруч, кого можемо обійняти в дні війни, підтримати, бо вони осиротіли від звісток про втрати найрідніших.

Війна у країні забирає наших захисників, вбиває мирних людей – не береже навіть дітей... В Україні і материнських серцях рана вічна, незагойна вона і в жителів Бучанської громади.

Напередодні цього дня у календарі працівники Управління соціальної політики традиційно відвідали матерів загиблих, померлих громадян під час бойових дій.

Завітали зі словами підтримки і подарунками (продуктовими та гігієнічними наборами) також до матерів-героїнь нашої громади. Дякуємо нашим партнерам, що надали необхідні товари.

На жаль, не всіх застали вдома – війна вигнала їх за поріг рідної домівки. Але без підтримки ніхто не залишиться: допомогу після повернення отримують усі.

Доземний уклін матерям, які народили і виховали Героїв!

Нашій великій і вічній матері – Україні, яка нині переживає велике горе і прикриває своїм тілом увесь світ – Перемоги і світлого майбутнього!

СУСПІЛЬСТВО

ПЛАТФОРМА «ДОПОМОГА ДОПОМАГАЄ КОЖНОМУ, ХТО ПОСТРАЖДАВ ВІД РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ»

Міністерством соціальної політики України за підтримки Міністерства цифрової трансформації України та Програми розвитку ООН в Україні за фінансової підтримки Швеції з метою забезпечення нагальних потреб громадян, які постраждали від російської агресії, створено Платформу «Допомога».

Завдання проекту – об'єднати можливості країни, міжнародних неурядових організацій та волонтерів в адресній гуманітарній допомозі.

На платформі можна дізнатися, як отримати гроші від держави, залишити заявку на допомогу або запропонувати підтримати інших у забезпеченні продуктами харчування, одягом, ліками тощо. Платформа дозволяє громадянам (реципієнтам допомоги) швидко зареєструватися та залишити свою заявку на допомогу. Вона може включати водночас продукти харчування, засоби гігієни, ліки тощо. Також на платформі реєструються благодійники.

Платформа «Допомога доступна за посиланням: <https://edopomoga.gov.ua>

ФУНКЦІОНАЛ ПЛАТФОРМИ «ДОПОМОГА ДОПОМАГАЄ»

- Для тих, хто потребує допомоги, пройти реєстрацію та залишити заявку. Звернутися по допомогу на платформі можуть як фізичні особи, так і юридичні.
- Для благодійників «Допомога» дозволяє отримати в кабінеті перелік заявок за конкретним регіоном та обрати дату виконання. Команда Мінсоцполітики працює над залученням до реєстрації на платформі тих, хто може надати підтримку. На «Допомозі» для зручності благодійників передбачено можливість фільтрування замовлень, а саме вони можуть обрати область, місто, категорію товару та кому саме допомогти: фізичній або юридичній особі.
- Платформа зручна за рахунок того, що дає змогу швидко обрати ті заявки на допомогу, які потребують виконання саме зараз, з можливістю фокусувати зусилля на конкретному регіоні або окремому товарі.

Отримати допомогу через платформу «Допомога» можна двома способами: онлайн та з рук в руки. Допомога онлайн - це коли благодійник обирає заявку, оплачує з будь-якої країни світу Передплату «Допомога» на суму 200, 500 або 1000 грн, а реципієнт допомоги отримує смс із кодом.

Громадянин, який потребує допомоги самостійно відвідує один з магазинів «Сільпо», «Фора», «Фоззі» та інші, обираючи товари з тих категорій, що були вказані в заявці та показує або диктує код отриманий в смс повідомленні. Допомога з рук в руки - це допомога, що доставляється самостійно благодійником або поштовими оператором. Благодійник самостійно обирає заявки, за якими хоче допомогти.

Є потреба? - «Допомога!»

Гаряча їжа – дорогоцінний подарунок під час окупації

Як вижити в місті, яке повністю захопили нелюди-рашисти, вибір про який не жалкує та допомогу, яку отримували, – про це розповідає Олексій Лісін.

Олексій – кухар. Тож у воєнний час вибрав для себе напрям, за яким може бути найбільш корисним для людей: готував гарячі страви і годував жителів Бучі, які перебували в окупації.

Інфраструктура була знищена, електро-, газо-, водопостачання відсутні. Приготувати їжу – це ще той квест: криниць – лише кілька на все місто, черги. Біля під'їздів імпровізовані польові кухні з мангалів, цегли та іншого... Знайти дрова – теж складне завдання.

Уперше я зустріла Олексія, коли Буча ще була в окупації. Багато людей чекали «гуманітарного коридору» біля міської ради, інші – допомоги біля лікарні. І в цей час два чоловіки у білих медичних халатах і куртках «рятувальників» привозять візочок із двома великими казанками.

– Кому рибної юшки?

І до цих чоловіків потягнулися люди. Вони роздавали гарячу їжу тим, хто цього потребував. Особливо важко було стареньким приготувати собі щось. Ще тоді я помітила, що «рятувальники» з усією душею ставляться до справи, яку самі обрали для себе в цій війні.

Пізніше, під час нашої зустрічі, Олексій розповів, що сам із Харкова, у Бучі живе вже три роки на вулиці Яблунській. Він згадував, як на власні очі бачив перший бій у місті, що відбувся на вулиці Вокзальній, і саме тоді вирішив перейти жити до товариша в центр міста.

– Моя позиція, як громадянина України – залишатись і допомагати, – наголошує пан Олексій. – Я жодного разу не ночував у підвалі, але внаслідок нервової напруги втратив сон та апетит. Не їв шість днів через загострення виразкової хвороби.

Із цими проблемами звернувся до Сергія Сахацького та Віктора Присяжнюка – лікарів,

що під час окупації надавали лікарську допомогу в денному стаціонарі на вул. Пушкінській (розповідь про них в одному з наступних номерів). Тоді ж Лісін домовився з ними, що буде готувати їжу для хворих і стареньких.

За покликанням і професією Олексій – кухар. Має кілька вищих освіт і досвід роботи на керівних посадах, а відтак – вміння організувати і втілити задумане.

– Спочатку я готував вдома. Після того, як вимкнули газ, організував разом із дитячим табором «Лісовий театр» по-

льову кухню, – згадує Лісін. Як з'явилися «зелені коридори», Олексій не виїхав, і продовжив здійснювати свою місію, яку сам обрав.

У його команді були бучанці Тарас Самойленко і його дружина Тетяна Коршикова – працівники столичного підрозділу Державної служби з надзвичайних ситуацій, які теж вирішили, що в Бучі вони будуть більш корисними і не евакуювалися.

Згодом до них приєдналася Ольга Зотова, жителька будинку № 104-б на вул.

СИЛЬНІ ДУХОМ

Кієво-Мироцька. Після вибуху в редакції «Бучанських новин», у якій розмістилися волонтери «Бучанської варти», вона залишилася без житла. Друзі поселили її в себе.

Разом вони зорганізувалися на підвир'ї біля денного стаціонару. Знайшли усе потрібне, адже всі люди відгукувались і допомагали, приносили харчі тощо, а кухарі вже готували різну смакоту. Не забували про стареньких, інвалідів. Їм носили по домівках, незважаючи на кулі й снаряди.

Олексій розповідає, що коли закінчилися продукти, він звернувся до Бучанського міського голови **Анатолія Федорука**. Із бази КП «Продсервіс» їм видали м'ясо, рибу, інші продукти. А «Бучазеленбуд» дав електроінструмент, бензопили для дров.

– Для нас усіх це була важлива підтримка. Нас чули і по можливості у короткі строки реагували на наші потреби, – зауважує Олексій. – Ми варили борщ, рибну юшку, харчо, навіть качиний бульйон з грибами був.

Згадує, що іноді їжа пригорала – під час обстрілів ховалися у підвалі, а виходити, щоб зняти з вогню, було страшно. Тож доводилося готувати нове.

Під час окупації пересуватися містом було небезпечно. Тим паче перетинати трасу Київ-Ковель (Варшавку). Та наші відважні кухарі щодня ходили одним і тим самим маршрутом від Пушкінської до лікарні, що на вул. Енергетиків. Російські військові перевіряли їхню роботу, і дали дозвіл на продовження.

Крім того, кухарі-волонтери допомогли евакуювати лежачих. Зробили собі прапор «червоного хреста», прикріпили його до інвалідної коляски, і так доставляли людей до лікарні, а звідти в автобуси чи швидкі під час «зелених коридорів» вивезли їх з окупованого міста.

Коли лікарі евакуювалися, кухарі взяли на себе ще одну місію – зберегти все у приміщенні денного стаціонару, і здійснили це. У стаціонарі залишилося багато продуктів, які туди приносили волонтери. Також із дозволу людей брали з квартир тих, хто виїхав з міста. Так змогли протриматися до звільнення Бучі.

Війна принесла в наше прекрасне місто багато болю і страждань. Але є сильні люди, які змогли вистояти і зможуть відродити Україну. Велика шана і подяка!

Ірина ЛЕВЧЕНКО,
Ірина ПАЯСЬ

ОСВІТА

Розпочато прийом документів до 1-х класів!

З 26 квітня по 31 травня заклади загальної середньої освіти Бучанської МТГ розпочали прийом документів на зарахування до першого класу.

Рішенням сесії Бучанської міської ради від 15.02.2022 № 77 «Про закріплення території обслуговування закладами загальної середньої освіти Бучанської міської територіальної громади» за кожним закладом освіти закріплено територію обслуговування.

Заяву на зарахування до першого класу можна подавати особисто, електронною поштою, факсом або іншим зручним способом для заявника.

До заяви додається:

- копія та оригінал свідоцтва про народження дитини або документ, що посвідчує її особу;
- оригінал або копія медичної довідки за формою № 086-1/о (довідка обов'язково має бути надана до початку навчального року).

Право на першочергове зарахування до закладу освіти мають діти, які:

- зареєстровані на території обслуговування, або один з батьків, законний представник дитини
- зареєстровані на території обслуговування закладу освіти як внутрішньо переміщені особи (тобто якщо в дитини або батьків є довідка ВПО) мають право на першочергове зарахування
- є рідними або усиновленими братами, сестрами дітей, які здобувають освіту в цьому закладі;
- є дітьми працівників цього закладу освіти;
- є випускниками дошкільного підрозділу цього закладу освіти.

Якщо дитина має особливі освітні потреби та потребує створення інклюзивного класу – за наявності та за бажанням одного з батьків, законних представників дитини до заяви про зарахування може додаватися оригінал або копія висновку інклюзивно-ресурсного центру про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини.

Безкоштовна психологічна допомога від «Лікарів світу»

Нещодавно Бучанський центр первинної медико-санітарної допомоги підписав Меморандум про співпрацю з міжнародною організацією «Лікарі світу».

Головна мета організації – безкоштовна психологічна допомога населенню, що постраждало від військових дій в Україні.

«Якщо ви чи ваші рідні відчуваєте тривогу, у вас трапляються панічні атаки, ви близькі до депресії чи навіть на межі – просимо не зволікати та звертатися по підтримку та допомогу до спеціалістів», – закликає головний лікар БЦПМСД Оксана Джам.

Психологи міжнародної організації «Лікарі світу» готові допомагати жителям нашої громади, щоб цей жахливий досвід війни не залишився непереборною травмою на все життя.

Усім, хто потребує допомоги та хоче записатися на консультацію, звертайтеся до колл-центру Бучанського ЦПМСД 067 612 12 23 та 050 480 01 21.

ВАРТО ЗНАТИ

Сервіс-центр Документ працює

Комунальне підприємство «Бучанський сервіс-центр Документ» (раніше БТІ) відновлює свою роботу.

Раді повідомити вам, що архів інвентаризаційних справ та вся документація вцілила, – зазначили на підприємстві.

Фахівці надають наступні послуги:

- виїзд за адресою, обмірювання та виготовлення технічного паспорта на об'єкт нерухомого майна (проводити інвентаризацію сертифіковані техніки мають право по всій території України)
- внесення даних технічної інвентаризації до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва
- видача архівної довідки про зареєстроване право власності до 2013 року
- видача довідки про технічні показники об'єкта нерухомості
- складання висновку про розподіл часток об'єкта нерухомого майна
- виконання запитів нотаріусів під час оформлення спадкової справи
- виконання запитів щодо реєстрації права власності до 2013 року від слідчих органів, прокуратури та суду.

Підприємство розташовується за адресою: Київська обл., Бучанський р-н, м. Буча, вул. Горького, 8.

Тимчасовий режим роботи з 11.05.2022 року з 10:00 до 16:00, без перерви. Щоденно, крім суботи та неділі.

За додатковою інформацією звертайтеся, будь ласка, за тел. 0662086919, Катерина Цип'яшук, директор.

СУМУЄМО

Ми пам'ятаємо стійкість та любов до України

Любові Панченко

Наша громада нині зазнала великої втрати – Буча і вся Україна збідніли на ще один щедрий, неповторний талант.

На 85-му році життя відійшла у вічність Почесна громадянка міста, лауреатка премії імені Василя Стуса, художниця-модель'єрка Любов Панченко.

Вона – із середовища патріотів-шістдесятників, які попри тиск Кремля розвивали українську культуру в часи радянської цензури.

Уся її творчість мала яскраво виражений український колорит, через що Любов Михайлівну переслідували, а її картини приховували.

Любов Панченко не змогли зламати в КДБ, але художниця дуже постраждала під час нової російської навали.

Від усієї Бучанської громади міський голова Анатолій Федорук висловив щирі співчуття рідним та друзям великої Українки. Нам залишаються її роботи і пам'ять про стійкість, незламність та любов до України в складні для нації часи.

Втрачене тимчасове посвідчення номер ТП-0147 від 24.10.2019 року, видане на ім'я Шмарко Валерій Вікторович Очаківським РВК у Миколаївській області, вважати недійсним.

Втрачену чіп карту водія Костюченка Олександра Валентиновича серія UAD № 0000005i0y000 вважати недійсною.

«БУЧАСЕРВІС» - ВОДОКАНАЛ

Із 1 березня 2022 року КП «Бучасервіс» надає послуги з водопостачання та водовідведення на території населених пунктів Бучанської міської територіальної громади.

Рішенням виконавчого комітету Бучанської міської ради від 15.02.2022 року № 74 було встановлено тарифи в розмірі 30,10 грн з ПДВ, зокрема:

- тариф на централізоване водопостачання за 1 м³ – 11,21 грн з ПДВ;
- тариф на централізоване водовідведення за 1 м³ – 18,89 грн з ПДВ.
- Також встановлена абонплата у розмірі:
- для абонентів, в житлових будинках яких встановлено вузли комерційного обліку води – 13,74 грн з ПДВ;
- для абонентів, в житлових будинках яких відсутні вузли комерційного обліку води – 10,75 грн з ПДВ.

На офіційному сайті Бучанської міської ради (www.bucha-rada.gov.ua) було опубліковано публічні договори (5 типів) про надання послуг з централізованого водопостачання та водовідведення.

Для укладання договорів просимо громадян звертатися до КП «Бучасервіс» за адресою: 08292, м. Буча, вул. Енергетиків, 2.

Графік роботи: понеділок-п'ятниця з 8-00 до 17-00 (обідня перерва з 12-00 до 13-00).

Контактний номер телефону:

+38(068)-16-78-695

Електронна адреса: buchaservice@bucha-rada.gov.ua.

НА ЧАСІ

АДРЕСНА ДОСТАВКА ПРОДУКТІВ І ЛІКІВ

У Бучанській громаді триває адресна доставка гуманітарної допомоги. Про це повідомляє Управління соціальної політики Бучанської міської ради.

Серед пільгових категорій, які можуть її отримати, – малозабезпечені, багатодітні родини, одинокі, люди похилого віку.

Для того, аби залишити заявку, телефонуйте за номерами:

(04597) 48-516

(відділ надання соціальних послуг),

(04597) 48-312

Прохання до жителів населених пунктів громади: залишайте заявки у старостинських округах, аби формувати адресну доставку в кожен із них.

КОРИСНА ІНФОРМАЦІЯ

ТЕЛЕФОН АВАРІЙНОЇ СЛУЖБИ

У випадку аварії комунікацій водопостачання всі заявки залишайте диспетчеру «Бучасервіс».

Телефонуйте за номером:

(067) 443-08-23.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЙНИМ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ БУЧАНСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВУ АНАТОЛІЯ ФЕДУРУКА!

Бажаємо, щоб кожен новий день був щедрим на успіхи, багатим на реалізовані проекти. Буча вистояла, ми разом зміцніли й очищуємо місто від ворожого сліду.

Тож у ці напружені дні нехай доля шле керівнику нашої громади міцного здоров'я й достатку, розуміння і злагоди. Підтримки від рідних, друзів та колег.

Зичимо невичерпної енергії у всіх починаннях і Божого благословення на добрі звершення.

Нехай розпочаті справи з відбудови громади будуть реалізовані у найкоротший термін, а успіхи йдуть поруч з особистим щастям.

**ГАРМОНІЇ, ДОСТАТКУ ТА ЯКНАЙШВИДШОЇ ПЕРЕМОГИ!
ЗІ СВЯТОМ ВАС, АНАТОЛІЮ ПЕТРОВИЧУ!**

Бучанська міська рада, виконавчий комітет, депутати БМР,
редакція газети «Бучанські новини»

АКТУАЛЬНО

ДЯКУЄМО ІТАЛІЙЦЯМ ЗА ПІДТРИМКУ!

Одна з найбільших італійських гуманітарних організацій – Cesvi – зі штаб-квартирою у Бергамо надає перші 500 тисяч євро на відновлення Бучі.

«Приємно, що наші італійські партнери, зокрема, мерія Бергамо і фонд Cesvi, беруть участь у відбудові соціальної інфраструктури міста. Ми склали амбітний короткотривалий план і обов'язково матимемо довгострокову рамкову угоду», – зазначив Бучанський міський голова **Анатолій Федорук**.

Місто Бергамо вийшло з пропозицією встановити сестринські відносини з містом Буча. І це вже буде тісна співпраця, яка передбачатиме розвиток міста – у комунальній, соціальній, економічній та гуманітарній сферах.

У розмові **Анатолій Петрович** і генеральний менеджер Cesvi Foundation **П'єрсільвіо Фаджіано** проговорили практичні конкретні кроки, які сьогодні потребують жителі Бучі.

Разом відбудуємо громаду і країну!

Друзі пізнаються у біді

Жителі багатьох країн світу не словом, а ділом відгукуються на трагедію українців, які переживають розруху, втрати рідних і друзів через війну.

Іноді це здається неможливим, але лише сміливі, рішучі, об'єднані спільною ідеєю і метою люди за сотні і тисячі кілометрів роблять неймовірні справи.

Та й друзі пізнаються у біді, коли не спостерігають остеронь за розвитком подій, а підставляють дружнє плече підтримки і допомоги.

Як це працює, керівництво громади відчувало ще в період окупації, коли за день «червонів» телефон від дзвінків і повідомлень з пропозицією допомогти.

Першими на горе відгукнулися муніципалітети міст-побратимів: Пщини, Паланги, Тушина, Тячева, Ковеля.

А скільки допомоги зібрали і доставили з усіх куточків країни волонтери – не перелічити!

Але в біді люди підтримують і допомагають часто тим, кого до трагедії навіть не знали: маршрути допомоги окреслюються через

друзів і знайомих, колег і партнерів. Ось так і вибудовується рятівне коло, у якому роль кожного важлива.

Ось один із таких прикладів: у Бучу було доставлено гуманітарну допомогу від німецького міста Бергш-Гладбах. Мер міста

ДОБРА СПРАВА

Френк Стейн разом із командою все підготував. Разом із колективом пожежників доставив все на кордон з Україною, де їх зустрів **Віктор Крупій**, волонтер ГО «Я-Бучанець» з командою волонтерів.

До гуманітарного конвою ввійшли: реанімобіль медичний «Мерседес» із сучасним обладнанням, дві пожежні машини MAN, 100 комплектів одягу для пожежників, дві великі фури гуманітарної допомоги, а саме продукти харчування, засоби гігієни, ліки, генератори, будівельні інструменти, дитяче харчування тощо.

Це вже не перша допомога від **Френка Стейна**. Трохи раніше громада вже отримала такий самий реанімобіль, завантажений ліками.

Ось такий міст допомоги проклали завдяки тісним партнерським стосункам із мером Пщини **Даріусом Скроболом**, який також зібрав із громадою для бучанців сім автобусів необхідних товарів.

Благодійний Фонд «Серця України» – це вже не тільки волонтери, а справжні друзі бучанців, без яких реалізувати проекти було б неможливо.

Ось такі загартовані та перевірені часом і нові, народжені війною, стосунки з європейськими країнами вселяють надію в нашу перемогу!

Усе буде Україна!